

Sbírka zákonů a nařízení státu československého.

Částka XCVIII.

Vydána dne 17. srpna 1920.

Obsah: (Čís. 480. a 481.) 480. Opatření o změně některých ustanovení trestního práva. — 481. Nařízení o upotřebení obilí a mlýnských výrobků ke krmení.

Čís. 480.

Opatření Stálého výboru Národního shromáždění republiky Československé podle § 54 ústavní listiny ze dne 4. srpna 1920

o změně některých ustanovení trestního práva.

Stálý výbor Národního shromáždění republiky Československé usnesl se podle §u 54 ústavní listiny ze dne 29. února 1920, č. 121 Sb. z. a n., na tomto neodkladném opatření:

§ 1.

Na zločiny krádeže, zpronevěry a podvodu, na něž je hledíc k částce vyšší dvou tisíc korun stanoven v §§ 179, 184 a 203 zákona trestního ze dne 27. května 1852, č. 117 ř. z., trest těžkého žaláře od pěti do deseti let, lze užití sazby těžkého žaláře od jednoho roku do pěti let, jestliže soud, přihlížející k povaze činu a k znehodnocení peněz, uzná tuto sazbu za dostatečnou.

§ 2.

Podle stejné sazby může býti uložen trest na zločin padělání peněz podle § 1 zákona ze dne 22. května 1919, č. 269 Sb. z. a n., jestliže byl spáchan paděláním kolků, uvedených v zákoně ze dne 25. února 1919, č. 84 Sb. z. a n., a jestliže tato sazba jeví se býti dostatečnou hledíc k povaze činu.

§ 3.

(1) Užití-li soud uvedené trestní sazby, nevylučuje se tím jeho právo trest zmírniti nebo přeměnit podle §§ 54 a 55 zmíněného zákona trestního a podle § 92 zákona trestního, článek V., z roku 1878.

(2) V řízení poročním budiž dána otázka podle § 322 trestního řádu ze dne 23. května 1873, č. 119 ř. z., nebo podle § 9 novely o poročních soudech, zák. čl. XIII. z r. 1914, zda jsou zde okolnosti, odůvodňující tuto sazbu trestní.

§ 4.

(1) Učiní-li veřejný žalobce návrh, aby bylo užito zmíněné trestní sazby, ve spisu obžalovacím, anebo když rozšíří obžalobu v řízení před sborovým soudem první stolice, anebo v případě § 261 uvedeného trestního řádu, nebo § 318 řádu trestního, zák. čl. XXXIII. z r. 1896, budiž věc rozsouzena sborovým soudem první stolice podle ustanovení, platných pro řízení před těmito soudy.

(2) Při společné obžalobě je tato změna příslušnosti možná jedině, je-li přípustna u všech spoluobžalovaných.

§ 5.

Uzná-li nalézací soud, že navrhovaná sazba není dostatečnou pro čin, který je předmětem obžaloby, prohlásí se nepřislušným, poněvadž věc náleží před soud poroční. V tomto případě budiž postupováno podle § 261 trestního řádu ze dne 23. května 1873, č. 119 ř. z., nebo podle § 318 trestního řádu, zák. čl. XXXIII. z r. 1896.

§ 6.

(1) Trestný čin, který náleží k příslušnosti sborového soudu první stolice, budiž přikázán k rozsouzení jednému členu tohoto soudu jako samosoudci, jestliže veřejný žalobce navrhnul ve spise obžalovacím (návrhu zastupujícím spis obžalovací) pro všechny obviněné jako hlavní trest ztrátu svobody do šesti měsíců buď samu o sobě, buď vedle trestu peněžitého nebo jedině trest na penězích a jestliže žádný z obžalovaných anebo z jejich obhájců nepodá proti tomu odporu ve lhůtě tři dnů, počítané ode dne, kdy byl obhájci doručen spis obžalovací (návrh zastupující obžalobu). Nemá-li obviněný obhájce, ustanoví mu ho soud k tomu konci z úřední povinnosti.

(2) Návrh takový učiní veřejný žalobce, když přihlédl k povaze činu, po případě též k znehodnocení peněz.

(³) Opatření podle tohoto paragrafu jest přípustno jedině v řízení před řádnými sborovými soudy první stolice a jest vyloučeno zejména u lidových soudů pro potrestání válečné lichvy.

§ 7.

(1) Samosoudce projedná věc podle ustanovení, platných pro řízení před sborovými soudy první stolice. Při tom má práva i povinnosti předsedy i senátu.

(2) Jako hlavní trest smí uložiti jen trest zmíněný v § 6. Překročení tohoto ustanovení je důvodem zmatečnosti podle § 281, č. 11., řádu trestního ze dne 23. května 1873, č. 119 ř. z., a podle § 385, č. 2., řádu trestního, zák. čl. XXXIII. z r. 1896.

(3) Dojde-li při hlavním líčení k rozšíření obžaloby, prohlásí veřejný žalobce, zda trvá na svém návrhu co do výše trestu.

(4) Obdobně platí i zde ustanovení § 5 tohoto neodkladného opatření.

§ 8.

(1) Ustanovení o sazbach trestních, uvedených v §§ 1 a 2, platí také, soudí-li jmenované tam trestné činy soud vojenský.

(2) Užije-li soud této sazby, má také právo trest zmírniti podle první věty § 125 voj. tr. z. a nevylučuje se tím jeho povinnost trest zkrátiti podle § 92 voj. tr. z.

(3) Věc, která náleží k příslušnosti soudu divísiho, může za obdobných podmínek, jak jsou uvedeny v §§ 6 a 7, projednati i jeden důstojník justiční jako samosoudce.

§ 9.

Platnost čl. I., č. 3., 4. a 11. zákona ze dne 18. prosince 1919, č. 1 Sb. z. a n. z roku 1920, prodlužuje se do dne 31. prosince 1921.

§ 10.

(1) Neodkladné opatření nabude účinnosti osmého dne po vyhlášení a pozbude jí uplynutím 31. prosince 1921.

(2) Trestní věci, v nichž do dne účinnosti tohoto neodkladného opatření nebylo zahájeno hlavní přelíčení, nebo v nichž je nutno hlavní přelíčení opakovati, buďtež projednány podle tohoto neodkladného opatření, učiní-li žalobce dodatečně návrh podle §§ 4 a 6 a nepodá-li v případě § 6 některý z obžalovaných aneb obhájců odporu ve lhůtě třídní, počítané od sdělení tohoto návrhu obhájci. Opravný prostředek jest tu vyloučen.

§ 11.

Výkon tohoto neodkladného opatření ukládá se ministrům spravedlnosti a národní obrany.

T. G. Masaryk v. r.

Švehla v. r.,

jako náměstek ministerského předsedy a jako ministr vnitra.

Dr. Winter v. r.

jako ministr sociální péče a v zastoupení nepřítomného ministra spravedlnosti.

Johaniš v. r.

Dr. Engliš v. r.

Dr. Markovič v. r. Habrman v. r.

Staněk v. r.,

jako ministr pošt a telegrafů a v zastoupení nepřítomného ministra veř. zdravotnictví a těl. výchovy a správce ministerstva pro sjednocení zákonodárství a organizace správy v Československé republice.

Dr. Hotowetz v. r.,

jako ministr, jenž řídí úřad pro zahraniční obchod, a v zastoupení nepřítomného ministra obchodu.

Čís. 481.

Nařízení vlády republiky Československé ze dne 15. července 1920

o užití obilí a mlýnských výrobků ke krmení.

Na základě zákona ze dne 15. dubna 1920, čís. 337 Sb. z. a n., nařizuje se takto:

§ 1.

Zemědělská podnikatelé smějí podle § 5, lit. b), nařízení vlády republiky Československé ze dne 11. června 1920, čís. 390 Sb. z. a n., dle následujícího ustanovení používat ke krmení pouze tyto druhy obilí a luštěnin:

1. zadinu,
2. oves,
3. kukuřici,
4. vyluštěné kukuřičné palice,
5. ječmen,
6. vikev,
7. pelušku,
8. bob,
9. proso,
10. směsku přirozenou.

Uvedené druhy obilí a luštěnin smějí k tomu účelu býti i sešrotovány dle platných předpisů o šrotování.